

РЕШЕНИЕ

№ 2615

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11430** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. В. Т., като пълномощник на В. Т. А. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 23.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 17^{-ти} с-в по н.а.х. дело № 589 по описа за 2020 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че съдът е изградил неправилна фактическа обстановка, което е довело и до неправилни изводи относно вината на наказаното лице. Сочи, че решаващият съд не е установил по безспорен начин механизма на извършеното ПТП, прехвърляйки вината само на административнонаказаното лице, без да бъде съобразено, че от страна на другия участник в инцидента не е било осъществено намаляване на скоростта на движението, не бил съобразил пътните условия и не е направил опит да предотврати настъпването на ПТП. Навеждат се аргументи за това, че А. не е отнел предимството на движещия се в съседна пътна лента лек автомобил и че не е била негова вината за настъпилото произшествие. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение, както и на потвърденото с него Наказателно постановление (НП) № 19-4332-021801/23.10.2019 г. Претендира да му бъдат присъдени разноски.

Ответникът - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), Отдел „Пътна полиция”, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП) дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 19-4332-021801/23.10.2019 г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, на основание чл. 179, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 5, предл. четвърто ЗДвП, на В. Т. А. е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за това, че на 04.10.2019 г., около 16.55 часа, в [населено място], на [улица]като водач на автобус „Форд Транзит“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на „Чистота Искър“, с посока на движение от [улица]към [улица], след [улица]поради частично навлизане в съседна пътна лента (от средна в лява) не пропуска и става причина за пътно-транспортно произшествие (ПТП) с попътно движещия се от ляво лек автомобил марка „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който отскача и се удря в бордюр и мантинела от ляво извън пътното платно, с което е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 2 ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП № 19-4332-021801/23.10.2019 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган, въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), при издаване на който не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП, макар и лаконично, достатъчно конкретно е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено – посочено е каква маневра е предприел касаторът и какви са последиците от нея – ПТП с друго превозно средство, индивидуализирани са двете моторни превозни средства (МПС) и водачите им, като в хода на проверката правилно е установено и случилото се, съответно и вината за ПТП. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът А. е извършил вмененото му нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Този извод на първостепенният съд се споделя изцяло и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 17^{-ти} с-в.

Съгласно приложимата норма на чл. 25, ал. 2 ЗДвП при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусти пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се

намира в дясната пътна лента.

В процесния случай фактът, че именно касаторът А. е навлязъл от следната в лявата пътна лента без да пропусне движещия се по нея автомобил, е безспорно установен със събраните гласни доказателства и от схемата на местопроизшествието, изготвена от свидетеля Н. и подписана от участниците в ПТП без забележки. Конкретни възражения срещу констатациите, отразени в АУАН не са били изложени нито към момента на съставянето му, нито в указания 3-дневен срок. Посоченото навежда на мисълта, че описаната впоследствие теза на обжалващия относно механизма на настъпване на ПТП е израз на изградената по-късно негова защитна позиция.

Неоснователни са доводите на касатора, че съдебният акт е постановен без да са били изяснени всички факти и обстоятелства, както и вината на водачите на МПС. СРС е събрал доказателства, изясняващи относимите за казуса факти и обстоятелства, а именно: че настъпилите вследствие на ПТП щети по автомобилите отговорят на механизма на настъпването му и на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка; какво е било местоположението на двата автомобила и по-конкретно кой от тях е предприел маневра. В протокола за ПТП № 1724308 е отразено, че водачът на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , поради частично навлизане в съседна пътна лента, не пропуска и реализира ПТП с друг лек автомобил, движещ се в крайна лява лента. От скицата на ПТП, изготвена от свидетеля Н., както и от установените по двата автомобила щети, съдът намира за доказано, че именно наказаният водач е предприел маневра в ляво, поради което се блъснал в движещия се зад него попътно автомобил в тази лява пътна лента. Предприемането на маневрата е било извършено без касаторът да съобрази пътната настилка, която е била мокра, без да съобрази скоростта на движение на автомобилите по лентата, в която е навлязъл (дори и тя да е била несъобразена, както се твърди), отнемайки предимството на движещия се по нея лек автомобил и застрашвайки безопасността му. Правилно първостепенният съд е кредитирал показанията на свидетеля Н., който макар да не е бил очевидец на инцидента, е пристигнал на място, взел е показанията от двамата водачи, разгледал е щетите по автомобилите и въз основа на тях е описал механизма на настъпване на ПТП и е определил вината за случилото се. Протоколът за ПТП и скицата към него обективират ситуацията, изградена с оглед на мястото и преценката на различните тези на двамата водачи и въпреки, че представляват вторични доказателствени средства спрямо конкретните факти, водят до изясняване на механизма на сблъсъка. Възприетата от административно-наказващия орган фактическа обстановка се подкрепя и от вида и местата на настъпилите щети по автомобилите.

При този изход на спора, съдът намира за неоснователно искането на касатора за присъждане на разноски за настоящото производство.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 23.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, Наказателно отделение, 17^{-ти} с-в по н.а.х. дело № 589 по описа за 2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.